

מ"ת 5249/04/13 - מדינת ישראל נגד נזיה טאהא

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

מ"ת 5249-04-13 מדינת ישראל נ' טאהא
תיק חיצוני: 51-3901/2013

בפני	כב' השופטת רות רז
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	נזיה טאהא

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצר בית בו נמצא המבקש.

כנגד המבקש הוגש כתב אישום בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ונהיגה ללא ביטוח תקף.

בהחלטת מיום 13.5.13 נעצר המבקש עד תום ההליכים נגדו.

בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 26.5.13 שוחרר המבקש לחלופת מעצר באופן שישהה במעצר בית מלא בפיקוח.

בהחלטה מיום 14.7.13 דחיתי בקשה לאפשר למבקש לצאת לעבוד במגרש כלי רכב.

כעת עותר המבקש לבטל את מעצר הבית בנימוק של חלוף הזמן. לטענתו, מזה כשמונה חודשים הוא נמצא במעצר בית מלא שלא הופר על ידו. בשל תקופת המעצר הארוכה במהלכה המבקש לא עבד, המצב הכלכלי של המשפחה הפך להיות בלתי נסבל. המבקש נשוי ואב לחמישה ילדים ונטל הפרנסה מוטל על אשתו. הדיון בתיק העיקרי אינו עומד בפני סיומו. בתאריך 7.7.13 כפר המבקש בביצוע העבירה והדיון נקבע לשמיעת הוכחות ליום 25.12.13. במועד זה לא התייצב אף לא עד אחד מבין שלושת עדי התביעה והדיון נדחה ונקבע לשמיעת הוכחות ליום 24.2.14.

המשיבה התנגדה לבקשה בנימוק של חומרת העבירות המיוחסות למבקש ובשל היותה של הבקשה כללית וסתמית.

בבש"פ 2254/08 - ליאורה ברקו נ' מדינת ישראל נפסק על ידי כבוד השופט דנציגר :

"התנאים לעיון חוזר בהחלטת בית משפט בענין הנוגע לחלופת מעצר קבועים בסעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), והם כוללים גילויין של עובדות חדשות, שינוי נסיבות, או מעבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה נשוא הבקשה. הכלל הוא כי במסגרת בקשה לעיון חוזר, לא נפתח דיון מחודש בסוגיית עצם ההצדקה למעצר או לחלופת מעצר והתנאים שנקבעו במסגרתה. עיקרו של הליך העיון החוזר הוא בבחינה ובדיקה האם מאז ההחלטה המקורית שניתנה אירעו עובדות או נסיבות חדשות או מעבר זמן רב שיש בהם כדי לשנות את נקודת האיזון הראויה בין עניינו של הנאשם בהגשמת חירותו האישית כפרט לבין האינטרס הציבורי בהגנה על בטחון הציבור והבטחת תקינות ההליך השיפוטי".

מאז מעצרו של המבקש חלפו קרוב לשמונה חודשים. השאלה האם מתקיים התנאי של חלוף זמן המצדיק הקלה בתנאי המעצר תלויה בנסיבות המקרה כאשר על בית המשפט לאזן בין מסוכנות המבקש לבין הפגיעה הכלכלית בו כתוצאה מכך שאינו עובד במשך תקופה ארוכה.

בבש"פ 8513/06 יוסף אלפקיר נ' מ.י. שהה המבקש תקופה של מספר חודשים במעצר בית בגין עבירות תעבורה. כבוד השופט א' רובינשטיין לא נעתר לבקשה להקלה בתנאי מעצר הבית למרות בריאותו הלקויה של המבקש ולמרות פרק הזמן שחלף, וקבע :

" אינני סבור כי הגם שעברו שבעה חודשים ללא הפרות נטענות, די בכך כדי לומר שחלף "זמן ניכר" מעת מתן ההחלטה....עיינתי בדברי חברי השופט ד' חשין בבש"פ 6286/06 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם) בקשר לחלוף זמן, ומקובלת עלי גישתו, כי " הקביעה שעבר "זמן ניכר" ממתן ההחלטה באופן המקיים עילה לעיון חוזר בהחלטה, הינה תולדה של נסיבות העניין". בענייננו, אין עברו של העורר מצדיק לעת הזאת הקלה, גם אם בעבירות תעבורה הגישה המעצרית מצומצמת יותר, נסיבות המקרה דנן מטות לעבר המשך מעצר הבית (והרי אין המדובר לעת הזאת במעצר מאחורי סורג ובריח)...."

בבש"פ 5825/06 חנ ג דבלט נ' מדינת ישראל קבע כבוד השופט ד' חשין :

"...חלוף הזמן מביא להפחתה יחסית במשקלה של מסוכנות זו, אל מול האינטרסים האחרים המונחים על כפות המאזניים. כאן, משקלה פוחת, באופן יחסי, אל מול הפגיעה הכלכלית הנמשכת בעורר. כאשר אדם שוהה במעצר בית ללא היתר לצאת לעבודה, מחרף מצבו הכלכלי ביחס ישר לאורך התקופה בה אינו עובד. בהינתן כי העורר שוהה במעצר בית מזה קרוב לשנה, ונוכח הפגיעה הכלכלית המצטברת הנגרמת לו עקב כך, מוצא אני כי יש לאפשר לו לצאת לעבודה...."

בית המשפט לא התיר לעורר לצאת לעבודה ללא פיקוח אלא בכפוף להצגת תוכנית עבודה ופיקוח להנחת דעתו של שירות המבחן ואישור בית המשפט. לצורך חיפוש עבודה ופגישות לצורך מציאת עבודה התיר בית המשפט לעורר לצאת

ממעצר הבית בליווי מפקח.

בבש"פ 6845/07 אלכסנדר קוסטריקין נ' מדינת ישראל קבעה כבוד השופטת ע' ארבל :

"הדרישה באשר לחלוף זמן ניכר מעת מתן ההחלטה, היא גמישה, והפרשנות הניתנת לה מותאמת לנסיבות כל מקרה ומקרה, תוך יצירת איזון ראוי בין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי בשל חלוף הזמן, אל מול האינטרס הציבורי... במסגרת מאזן זה יובאו בחשבון, בין היתר, חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, מידת המסוכנות שלו, התנהגותו במעצר או אופן עמידתו בתנאי חלופת המעצר ונסיבותיו האישיות : המשפחתיות, הכלכליות והנפשיות."

בית המשפט קבע כי ככל שמדובר בבקשה לעבוד ולהתפרנס בית המשפט יטה לקבל את הבקשה, במידה והדבר אינו פוגע באינטרס הציבורי או בהליכים המשפט. בית המשפט נעתר לבקשה ואפשר לנאשם לצאת לעבודה בכפוף לפיקוח צמוד.

בבש"פ 2857/06 אליהו ממנ' מדינת ישראל התייחסה כבוד השופטת ע' ארבל לחשיבות שיש לתת ליכולתו של אדם לעבוד, להתפרנס ולדאוג לצורכי מחייתו, וקבעה :

"... במידה וניתן להשיג את תכלית חלופת המעצר גם כשהנאשם יוצא לעבוד, תוך הבטחה כי אין ביציאתו לעבוד משום סכנה לציבור או אפשרות לפגיעה בתקינות ההליך המשפטי נגדו, במקרה המתאים יהא ראוי לאפשר זאת."

המבקש שלפני מואשם בעבירה של נהיגה בזמן פסילה ובעברו שתי הרשעות קודמות בעבירות של נהיגה בזמן פסילה. המבקש ריצה מאסר בפועל למשך שנה בגין עבירה קודמת של נהיגה בזמן פסילה ובשכרות ועומד לחובתו מאסר על תנאי בר הפעלה למשך 18 חודשים.

אדם הנוהג בזמן פסילה מביע בביצוע עבירה זו את יחסו להחלטות בית המשפט. בנסיבות אלה איני סבורה כי חלוף הזמן שינה את נקודת האיזון בין האינטרס הציבורי לבין הפגיעה הכלכלית במבקש באופן שיש לשחררו לחלוטין ממעצר בית שכן החשש שהמבקש ישוב וינהג ממשך וקיים.

ב"ק המבקש הפנה להחלטת בית המשפט לתעבורה בתל אביב בתיק מ"ת 4738-01-13 רוסלן אחמטוב נ' מדינת ישראל ולציטוטים המוזכרים באותה החלטה. לאחר שעיינתי בהחלטה, מצאתי כי בתי המשפט לא נעתרו לשחרור מוחלט ממעצר בית אלא אפשרו לנאשמים לצאת לעבוד תחת פיקוח. במיוחד אמורים הדברים בעבירות של נהיגה בזמן פסילה להבדיל מעבירות של נהיגה בשכרות בהן נקבע כי ניתן להסתפק בפסילת רישיון נהיגה על מנת לאיין מסוכנות.

כך, בעמ"ת 44763-04-12 מדינת ישראל נ' גיל חתוקה קבע בית המשפט המחוזי :

"אין כל אינדיקציה שהמשיב ינהג בזמן פסילה. יש לזכור כי בנהיגה מצויה מסוכנותו. עם זאת, הותרת המשיב בטל וחסר מעשה לא תרשת איש. נראה לי כי בחלוף חודשיים ניתן להגיש בקשה לעיון חוזר שתכליתה יציאה לעבוד תחת פיקוח".

בעמ"ת 44540-11-10 יוני גרוס נ' מדינת ישראל, התייחס בית המשפט המחוזי לעבירות של נהיגה בשכרות וקבע כי ברוב המקרים די בפסילה כדי לאיין מסוכנות.

בעמ"י 22737-01-10 בן ציון נ' מדינת ישראל קבע בית המשפט המחוזי לגבי נאשם שהואשם בעבירות של נהיגה בשכרות וגרם תאונת דרכים:

"השאלה היא האם בשלב הביניים, עד שיסתיים בירור דינו יש להגביל את חירותו על מנת לאין את המסוכנות...מאחר והמשיב מעולם לא נהג בזמן פסילה, יש בהגבלת נהיגתו כדי לאיין את המסוכנות ואין צורך בהחזקתו במעצר בית, דבר שעלול לפגוע בצורה חמורה בחירותו מעבר למידה הנדרשת".

בשונה ממקרים אלה, המבקש שלפני נהג מספר פעמים בזמן פסילה ועל כן מסוכנותו עדיין קיימת.

אך חלוף הזמן והמצב הכלכלי הקשה של משפחת המבקש כתוצאה מהמעצר הממושך מצדיקים מתן אפשרות למבקש לצאת לעבוד וזאת כשהוא נמצא תחת פיקוח.

לצורך חיפוש ומציאת עבודה אני מתירה למבקש לצאת ממעצר הבית בימים א'-ה' בין השעות

09:00-16:00 בליווי אחד המפקחים שאושרו על ידי בית המשפט המחוזי.

אני קובעת תזכורת בנוכחות הצדדים ליום 9.2.14 בשעה 11:30. במועד זה יציג המבקש את פרטי מקום העבודה והמעסיק המוכן להעסיקו.

המזכירות תעביר את החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, ח' שבט תשע"ד, 09 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.